

Årsberetning 2012-2013

Den Danske Afghanistan Komité

Annual Report 2012-2013

The Danish Afghanistan Committee

DAC's bestyrelse / The DAC Board

Formand/Chairman: Viggo Fischer vf@fischernet.dk Tel: +45 36 45 02 00
Næstformand/Vice Chairman Overlæge/Senior Surgeon: Ole J. Siemssen olejuliussemssen@gmail.com Tel: +45 35 42 08 23
Kasserer/Treasurer Cand.Mag/MA: Lene Ingvarstsen lingvarstsen@hotmail.com Tel: +45 45 85 22 82
Lægekonsulent/Medical Adviser: Ole Frank Nielsen olefrank@me.dk Tel: +33 (0)450209942
Oversygeplejerske/Head Nurse: Helga Schwedler helgaschwedler@hotmail.com Tel: +45 43 64 54 50
Overlæge/Senior Surgeon: Alexander Schultz alexander.schultz@rikshospitalet.no
Lektor/Senior Master: Andrea Rømer Lauritsen andrearomer43@gmail.com Tel: +45 59 46 29 19

Stedfortrædere / Substitute Members

Sygeplejerske/Nurse: Merete Rønnow merete.roennow@get2net.dk Tel: +45 29 72 42 06
Oversygeplejerske/Head Nurse: Elin Petersen elin.petersen@mail.dk Tel: +45 66 15 72 52
Overlæge/Senior Surgeon: Toke Seierøe Barfod toke.barfod@dadlnet.dk Tel: +45 40 52 85 45

DAC's Rådgivergruppe / DAC's Advisory Board

Ingeniør/Engineer: Bashir Fana bafa@pc.dk
Skoleinspektør/Principal: Palle Maag epa@get2net.dk
Læge/Doctor: Per Steinø Tel: +45 97564005

DAC, Herat

Projektdirektør/Project Director: Sumitra Mukherjee director@afghan.dk
DAC, Jad-e-Bagcha gol ha, Telecommunications street, Herat Tel: +93 40 22 04 56

DAC, København (CPH)

Projektkoordinator/Project Coordinator: Mette Vestergaard Andersen projectcoordinator@afghan.dk
Kommunikationsmedarbejder/Communications: Stine Dechmann communications@afghan.dk
Projektassistent/Project Assistant: Daniel Møller Ølgaard dac@afghan.dk
Praktikant/Intern: Mathilde Frey dac@afghan.dk
(Ny adresse per 1/10-2013) Ravnsborggade 11 www.afghan.dk
2200 København N Tel: + 45 81 73 67 27 fax: + 45 36 45 02 05

Bidrag

DAC
Kvindekollegiet/Female dormitory
Eigil Jensen

Contributions

Konto: 5400 -1787131, Sydbank
Konto: 8075-1195720, Sydbank
Tel: +45 32 50 34 93

Æresmedlemmer

Inge Hansen, Jørgen Abrahamsen, Jørgen Kieler

Honory members

Inge Hansen, Jørgen Abrahamsen, Jørgen Kieler

Årsberetning 2012-2013

Redaktion: DAC København
Indholdskoordinator: Stine Dechmann
Forsidefoto: Anni Fjord (Tøjuddeling ved lejr i Herat for internt fordrevne)
Foto: Sumitra Mukherjee, Mingo Heiduk Tetsche,
Anni Fjord, Jens Bruhn, Kristine Bodilsen
Grafisk design: Rie Jerichow

Annual Report 2012-2013

Editorial Staff: DAC Copenhagen
Content Management: Stine Dechmann
Cover Photo: Anni Fjord (Clothes distribution at IDP camp in Herat)
Photos: Sumitra Mukherjee, Mingo Heiduk Tetsche,
Anni Fjord, Jens Bruhn, Kristine Bodilsen
Graphic Design: Rie Jerichow

Indhold Contents

- 4** Formandens beretning:
Det tegner godt for fremtiden
Words from the Chairman:
The Future Looks Promising
- 6** Projektdirektørens beretning:
Engagement og samarbejde styrker vores indsats
Words from the Project Director:
Strength through Commitment and Cooperation
- 7** Udvikling i sundhedsprojektet
Health Project Development
- 11** Sundhedsprojektet i tal
Health Project in Numbers
- 12** Sy- og broderiprojektet:
Nål og tråd styrker kvindernes økonomi
Sewing- and Embroidery Project:
Thread and Needle Support the Women Financially
- 14** Projektkoordinatoren rapporterer:
Mit første møde med Afghanistan
The Project Coordinator Reports:
Meeting Afghanistan for the First Time
- 16** En kvindelig studerende fortæller:
Vi samles på kollegiet for at lære
Female Student Tells her Story:
We Come Together at the Dormitory to Learn
- 20** Samarbejdspartnere og donationer
Partners and Contributions
- 22** DAC i medierne
DAC in the Media
- 24** Formandens afsluttende ord:
Et tilbageblik på et udbytterigt
afghansk-dansk samarbejde
The Concluding Remark of the Chairman:
A Rewarding Afghan-Danish Cooperative
Relationship in Retrospect
- 26** DAC's mål
DAC's Mission

Formandens beretning:

Det tegner godt for fremtiden

Formålet med Den Danske Afghanistan Komité's arbejde er at bidrage til Afghanistans genopbygning. Konkret betyder det en fokuseret indsats på at forbedre det afghanske sundhedssystem i landområderne og højne befolkningens sundhedstilstand. Ting tager tid, men resultaterne af arbejdet kan ses på forskellige vigtige områder. Særlig bemærkelsesværdigt er det, at antallet af kvinder, der vælger at føde under de mere sikre forhold som DAC kan tilbyde, er steget meget kraftigt i de senere år. Det er udtryk for at faciliteterne er blevet kendt i distrikterne, og at det er blevet mere acceptabelt at føde, hvor der er en jordemoder eller en læge til stede. Herudover er det nystartede ernæringsprogram (CMAM) med til at hjælpe underernærede småbørn. DAC håber at kunne skaffe flere ressourcer på dette felt, så vi kan bidrage til at endnu flere børn får en bedre og sundere opvækst.

DAC's sundhedsprojekt har over de forløbne fire år, som tidligere, været finansieret af det danske udenrigsministerium. Som bekendt, har Danmark som stat valgt at fokusere på andre områder i Afghanistan og det var hensigten, at DAC skulle kunne søge anden

Words from the Chairman:

The future looks promising

The purpose of The Danish Afghanistan Committee's work is to contribute to the rebuilding of Afghanistan. Specifically, this entails a committed effort to improve the health situation in the rural areas and to improve public health. This is a tremendous task, but the results of our work can be seen in several important areas. The strong increase in the number of women who choose to give birth under the safer circumstances that DAC offers is especially noteworthy. This is a sentiment to the fact that the program is now widely known in the districts, and that it has become acceptable to give birth with a midwife or a doctor at place. Another important area is the increased access to care for mothers with undernourished children through the newly-started nutrition program for small children (CMAM). DAC hopes to increase its activities in this area in order to contribute to providing more children a better and healthier upbringing.

During the last four years, DAC has been financed by the Danish Ministry of Foreign Affairs. As we all know, Denmark has chosen to focus on other areas in Afghanistan, and it was the inten-

Viljen til selv at tage ansvar for udviklingen er stærk.

The will to take responsibility for the development is strong.

finansiering fremover. Forskellige forhold omkring den internationale støtte til det afghanske sundhedssystem har gjort, at disse muligheder er blevet forsinket et års tid. DAC har derfor forhandlet med det danske udenrigsministerium om fortsat støtte i 2014. Det er glædeligt at udviklingsministeren har vist sig lydhør, således at projektet er sikret drift i det kommende år. De afghanske sundhedsmyndigheder såvel regionalt som nationalt, har i denne forbindelse klart udtrykt, at de finder en fortsættelse af DAC's arbejde som særdeles vigtigt, og at de tre distrikter, hvor DAC arbejder, vil blive budgetmæssigt dækket fra 2015 og fremover. Det er en tilkendegivelse, som vi er glade for.

Sikkerheden har generelt fortsat været bedre end så mange andre steder i landet og det har betydet, at projektets forskellige aktiviteter har kunnet fungere. Men også i det forløbne år har DAC's medicinske personale måttet hjælpe mennesker, der har været ulykkeligt berørt af en af de meningsløse og hensynsløse bomber. Forhåbentlig vil fremtiden indebære at de, der er ansvarlige herfor, holder op med disse destruktive og meningsløse overgreb på almindelige fredelige mennesker.

I denne sidste beretning som formand, vil jeg gerne rette en varm tak til de private danskere, organisationer og sygehuse, der i de forløbne 12 måneder er kommet med donationer i form af tøj, medicin og hospitalsudstyr. Det er til stor gavn for projektet. Der skal også rettes en stor tak til Den Danske Ambassade i Kabul for gode råd og vejledning, samt til det italienske Provincial Reconstruction Team i Herat for den bistand DAC har fået i det forløbne år til forbedring af forskellige sundhedsfaciliteter.

Afslutningsvis vil jeg rette en stor tak til vores ansatte og til myndighederne i Afghanistan. Ved et projekttilsyn i efteråret 2012, havde jeg lejlighed til at møde et stort antal af DAC's ansatte og glædede mig over det engagement og den kompetence, der præger indsatsen. Viljen til selv at tage ansvar for udviklingen er stærk. Jeg blev ved tilsynet også bekræftet i det gode samarbejde DAC har med myndighederne om videreudviklingen af et sundhedssystem, der fremstår som forbillede for andre dele af Afghanistan.

Det tegner godt for fremtiden.

Med venlig hilsen

Viggo Fischer

tion that DAC was to seek funding opportunities elsewhere. Various conditions surrounding the international humanitarian support for the Afghan health sector have meant that these opportunities have been delayed for a year. For this reason, DAC has been negotiating with the Danish Ministry of Foreign Affairs about continued support through 2014. We are delighted that the Minister of Development has proven receptive and that, consequently, the project is guaranteed funding for the coming year. The Afghan health authorities, regionally as well as nationally, have clearly stated that they regard the continuation of DAC's work as extremely important, and that the three districts where DAC is currently active will be covered budgetarily from 2015 and beyond. This is an acknowledgement that we appreciate, and regard as a promising sign for our future cooperation.

In general, the security situation continues to be better than most other places in the country, which has meant that the activities of the project have been carried out successfully. Yet, during the last year, DAC's medical staff has repeatedly been occupied with helping victims from the meaningless and ruthless bombs. Hopefully, the future will bring those responsible for the attacks on innocent people to a stop.

In my last report as chairman, I wish to direct a warm thank you to Danish organizations, hospitals and private persons who have contributed with donations in the form of clothes, medicine and hospital equipment of great use to the project. A warm thank you should also be given to the Danish embassy in Kabul for their sound advice and guidance, as well as to the Italian Provincial Reconstruction Team in Herat for the assistance DAC has received over the past year in improving our health facilities.

In a concluding remark I would like to express my gratitude to our employees and the Afghan authorities. At a project survey in 2012, I had the pleasure of meeting a large number of DAC's employees and was delighted by the commitment and level of competency that characterizes their effort. The will to take responsibility for the development of the project is strong. Furthermore, the survey confirmed the strong cooperation DAC has with the authorities in achieving the development of a healthcare system that can act as a role model for the rest of Afghanistan.

The future looks promising.

Kind regards,

Viggo Fischer

Projektdirektørens beretning: Engagement og samarbejde styrker vores indsats

Sumitra Mukherjee har siden januar 2012 været DAC's projektdirektør.

Sumitra Mukherjee has been DAC's Project Director since January 2012.

Det har været et intenst år for DAC Herat – både i forhold til at sikre sundhedsprojektets strategiske muligheder og samtidig opfylde projektets målsætninger. Mht. de strategiske muligheder har det administrative personale fokuseret på fremtidige finansieringsmuligheder, hvilket har medført intens mødeaktivitet med donororganisationer, embedsmænd og partnere i Herat, Kabul og København. Sideløbende med at sikre økonomisk støtte, har DAC's sundhedspersonale arbejdet hårdt for at sikre den bedst mulige behandling til befolkningen i de tre distrikter i Herat. Dette engagement har gjort det muligt at opfylde projektet målsætning, hvilket må siges at være meget positivt.

I 2012 behandlede DAC 307.031 patienter fra Obeh, Pashtoon Zarghoon og nærliggende områder. Vores hold i Obeh har skabt store fremskridt sammenlignet med tidligere år. Mængden af patientoverførsler fra Chist-e-sharif og Dara Takht distrikterne stiger – særligt i fht. kirurgiske opgaver og komplicerede fødsler. Sikkerhedssituationen er ligeledes forbedret, og det har gjort det muligt at lave tilsynsbesøg. Obeh blev dog desværre ramt af en mineeksplosion den 9. juli, der eksploderede blot tre kilometer fra sundhedsklinikken i Obeh og dræbte 22 mennesker – hovedsageligt kvinder og børn. Personalet i Obeh demonstrerede deres enorme selvpofrelse og sikrede ofrene den bedste behandling, før de overførte dem til det regionale sygehus.

Sundhedsfaciliteterne i Pashtoon Zarghoon har ligeledes mødt udfordringer i form af mangel på kvalificerede medarbejdere. DAC har haft vanskeligt ved at ansætte en kirurg på sundhedsklinikken, og vi arbejder fortsat hårdt på at finde kvalificerede alternativer. Vores andre tilbud såsom vaccinationsprogrammer, fødselshjælp, Baby Well klinikker, outreach samt sundheds- og ernæringsvejledning kører imidlertid som det skal og i overensstemmelse med projektets målsætning.

Jeg vil gerne rette en stor tak til det afghanske Sundhedsministerium, guvernøren i Herat, Økonomiministeriet, den regionale sundhedsdirektør, UNICEF, Handicap International, World Food Program, International Assistance Mission (IAM) og de frivillige landsbysundhedsarbejdere for deres tætte samarbejde og værdifulde indsats.

Sidst men ikke mindst vil jeg selvfølgelig gerne takke det administrative såvel som det sundhedsfaglige personale i DAC Herat for deres berigende engagement.

Sumitra

Words from the Project Director: Strength through Commitment and Cooperation

The past year has been intense for DAC Herat both in terms of the strategic prospects of the health project and the achievement of target indicators. In relation to the strategic prospects, the administrative staff has been focusing on future funding opportunities, which have resulted in passionate meeting activity with different donor agencies, public officials, and partners in Herat, Kabul and Copenhagen. Concurrently with these funding efforts, DAC's health care staff has been committed to serve quality health services to the indigent population of the three district of Herat Province. This commitment has made it possible to achieve our target indicators, which is very positive.

In 2012, DAC served 307.031 patients from Obeh, Pashtoon Zarghoon and nearby places. The Obeh team has showed remarkable improvement compared to previous years. Referrals from the Chist-e-sharif and Dara Takht districts are increasing day by day - especially for complicated deliveries and surgical cases. The security situation has also improved, which has enabled us to make supervision visits. However, Obeh town got shaken after a mine explosion on July 9th just three kilometers from the Obeh Comprehensive Health Center, where altogether 22 people, mostly women and children, died. The Obeh staff showed their selfless commitment by carrying out the best possible treatment and referring cases to Regional Hospital.

The Pashtoon Zarghoon health facilities have also faced challenges as there is a lack of qualified human resources. DAC has difficulties placing a surgeon at the Comprehensive Health Center, so we are doing our best to find qualified alternatives. However, all other services like immunization, safe delivery, Baby Well Clinic activities, outreach services and counseling on better health and nutrition are proceeding very well and according to our targets.

I would like to thank Ministry of Public Health (MoPH) Kabul, the Herat Governor, the Ministry of Economics, the Regional Health Director, UNICEF, Handicap International, World Food Program, International Assistance Mission (IAM) and the volunteer Community Health Workers for their close cooperation and contribution.

Lastly, I would of course like to thank both the administrative staff and the health care staff of DAC Herat for their rewarding commitment to the health project.

Sumitra

Udvikling i sundhedsprojektet

DAC har det seneste år fortsat haft fokus på kvalitetsudvikling af sundhedsprojektet. Sundhedsprojektet styrkes først og fremmest gennem vores projektdirektør og vores knap 400 afghanske medarbejders daglige indsats i Herat samt vores udsendte kortidskonsulenter, som periodevis tager til Herat for at tilse og rådgive forskellige dele af sundhedsprojektet.

Lægefagligt og administrativt bestyrelsestilsyn

I november 2012 var DAC's formand Viggo Fischer, kasserer Lene Ingvarsten og overlæge Toke Barfod i Herat på et administrativt bestyrelsestilsyn. Tilsynet gik godt og gennem dialog med en række af medarbejderne, fik deltagerne et aktuelt indblik i projektets funktioner. Først og fremmest var det glædeligt at få nyheden om, at antallet af kvinder, der vælger at føde på distriktssygehuset i Gozarah under sikre forhold, er støt stigende. Antallet er nu oppe på omkring 230 om måneden og dermed det dobbelte af forventet.

Health Project Development

During the past year, DAC has continued our commitment to quality development of the health project. Our health project is first and foremost being strengthened through our project director and the daily effort of our 400 Afghan employees in Herat, as well as our short term consultants, who perform supervision and consult with the different parts of the health project.

Medical- and administrative supervision

In the beginning of November 2012, Chairman of DAC, Viggo Fischer, as well as Treasurer, Lene Ingvarsten, and Chief Surgeon, Toke Barfod, went to Herat on a medical- and administrative supervision visit. The visit was a success, and through conversations with a number of employees, the participants were given an insight into the current functions of the project. First and foremost, they were delighted to learn that the number of women who choose to give birth in the safe surroundings of the district hospital in Gozarah is steadily increasing. The number is now

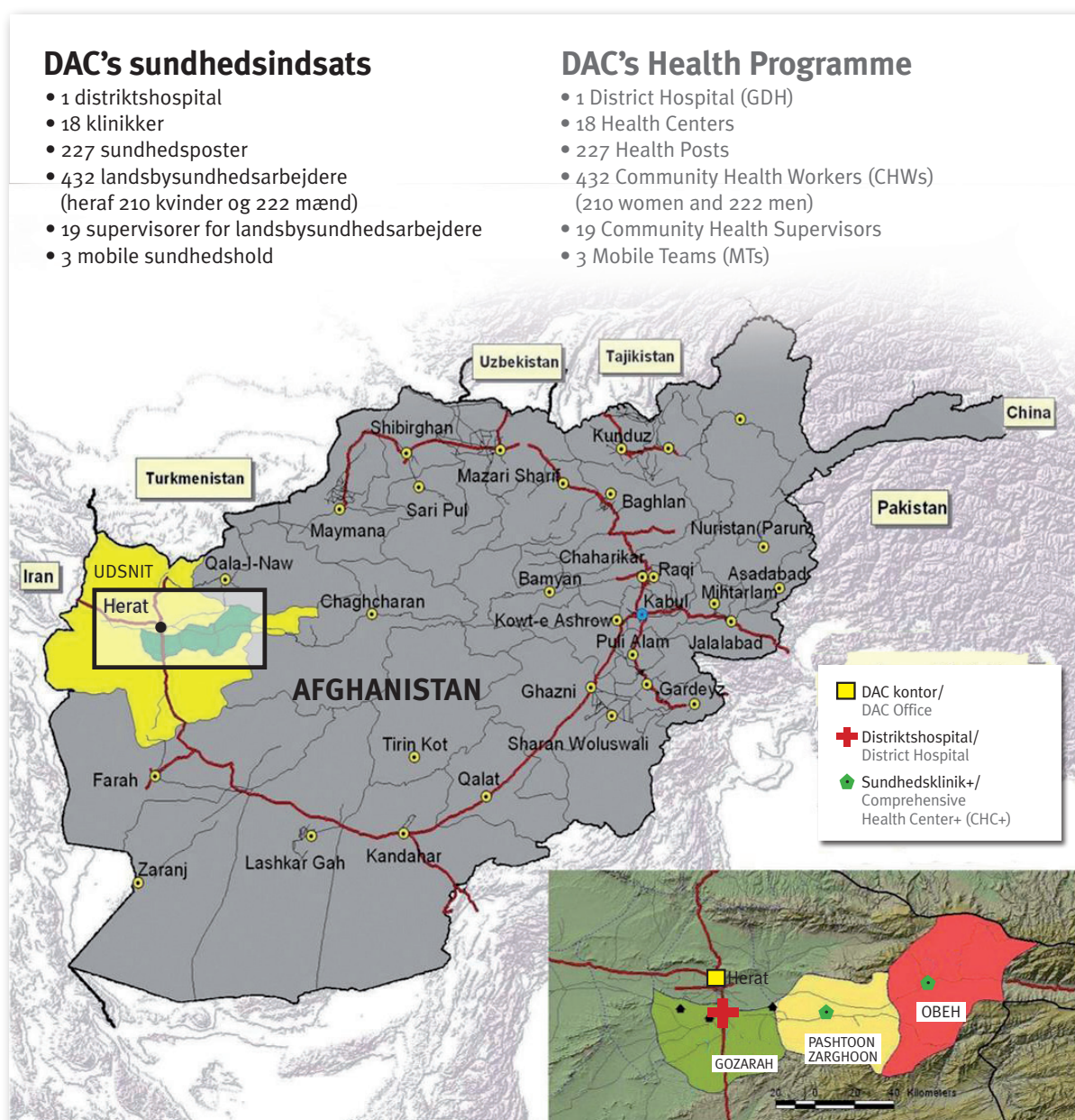
I besøget indgik samtale med personale samt patienter på sygehuset. En række medarbejdere, der har arbejdet mere end 10 år for DAC, fik et diplom og en lille gave som tak for deres indsats. Herudover var der møder med de afghanske sundhedsmyndigheder, internationale organisationer (Unicef og World Food Program (WFP)) samt med provinsens guvernør. Der var også lejlighed til et kort besøg ved sy- og broderiprojektet, som finansieres af medlemsbidrag, og som giver stadig flere kvinder en chance for egenindtægt gennem den tilbudte uddannelse.

Generelt var det tilsynets indtryk, at der er stor respekt om DAC's sundhedsmæssige arbejde, der betragtes som et forbillede. Det gælder også ernæringsprojektet for småbørn, der startede 1. september 2012 med støtte fra Unicef og WFP.

around 230 a month which is twice the expected.

Part of the visit was having conversations with staff as well as patients at the hospital. A number of employees, who have been with DAC for more than 10 years, received a diploma and a small gift as a token for their effort. In addition to this, there were meetings with the Afghan health authorities, international organizations (UNICEF and WFP) and with the provincial governor. Time was also spent doing a short visit at the sewing- and embroidery project, which gives an increasing amount of women the opportunity to be financially self-dependent.

Throughout the supervision a great amount of respect for DAC's health project and the fact that it is considered a role model were generally expressed. This is also the case for the nutrition project for infants, CMAM, which started on the 1 September with the support from UNICEF and WFP.

Bestyrelsesmedlemmer og Herat-personale samlet på GDH under projektilsynet i november 2012. Board members and Herat staff gathered at GDH during the project supervision in November 2012.

Undervisning af sundhedspersonale på GDH. Education of health care staff at GDH.

Outreach

Sundhedsplejerske Anni Fjord var i Herat i december 2012 for at følge op på initiativer og anbefalinger i forbindelse med DAC's arbejde ude i de små landsbyer (outreach). Anni har eksempelvis fokuseret på muligheden for at træne unge til at undervise jævnaldrende i sundhed på grundskoleniveau. Sidegevinsten er, at de unge ofte formidler budskaberne videre til deres familier som ellers kan være svære at nå. I forbindelse med afdækningen af fremtidige muligheder for sundhedsprojektet, tog Anni til Herat igen i foråret, for at analysere nuværende og potentielle projekter med fokus på sundhed i civilsamfundet.

Fremtidige uddannelsesplaner

Silvia Käpelli fra Schweiz, der er specialist i uddannelse af sundhedspersonale, var i Herat i februar for at vurdere personalets vidensniveau og uddannelsesbehov. Uddannelsesplaner for personalet er af høj prioritet for DAC, og bestyrelsen og de ansatte var utrolig begejstrede for Silvias indsats. Hendes rapport bidrager med værdifulde forslag til hvordan DAC kan forbedre vilkårene for sundhedspersonalets arbejde. Silvias rapport identificerede blandt andet en uoverensstemmelse mellem sundhedspersonalets uddannelsesmæssige kvalifikationer og det der i praksis kræves af dem på hospitalet.

Nødsituationer og -beredskab

Overlæge og kirurg ved Hillerød Sygehus, Jens Bruun, var i Herat i december 2012 for at udvikle et beredskab for nødsituationer på distriktssygehuset i Gozarah. I løbet af vinteren 2012 færdiggjorde Jens Bruun en plan, der indeholder forslag til ændringer og forbedringer. Jens Bruun pointerer at medarbejderne er meget kompetente og interesserede i at lære nyt i forhold til traume og beredskab. Baggrunden var som bekendt en bombeeksplosion i april 2012 et par kilometer fra DAC's distriktssygehus.

Eksplosionen satte DAC's medarbejdere på en stor opgave med at behandle de mange sårede. Vi har tidligere orienteret om oversygeplejerske Elin Petersens store indsats i denne situation. Ifølge Jens Bruun var redningsdækningen af de indlagte patienter meget fin, hvilket er særdeles imponerende, når man tager hospitalets faciliteter og den akutte situation i betragtning. Nu er der kommet en plan, hvis en ny alvorlig situation skulle opstå.

Afdækning af fremtidige muligheder

I forbindelse med afdækningen af fremtidige muligheder for sundhedsprojektet, er Dr. Ahmad Zia Shams blevet involveret i udformningen af en fondsansøgning til Ministry of Public Health i Afghanistan. Processen er dermed i fuld gang i Herat, lige så vel som i Danmark hvor en kortlægning af supplerende finansieringsmuligheder er undervejs. DAC har modtaget anerkendende respons fra de afghanske myndigheder, der anser DAC for en central organisation i Herat, og vi er derfor optimistiske i forhold til fremtidige finansieringsmuligheder.

Outreach

Health visitor, Anni Fjord, was in Herat in December 2012 to follow up on initiatives and recommendations in relation to DAC's outreach efforts. Anni focused on the possibility of training young people to teach their peers on health on a primary school level. An added bonus is the young people often communicating these lessons to their families who otherwise are hard to reach. In relation to uncovering future project funding opportunities, Anni went to Herat again in March, 2013, where she analyzed current and future projects with focus on health and civil society.

Continuing Education

Silvia Käpelli from Switzerland, who is an expert on the education of health staff, travelled to Herat in February to assess the staff's level of knowledge as well as their need for education. Education plans for the staff is a priority for DAC, and both the board and the employees were enthusiastic about Silvia's effort. Her report contains valuable suggestions on how DAC can improve working conditions for the health staff. As an example, Silvia's report identified a discrepancy between the educational qualifications of the health staff and the actual demands from the hospital.

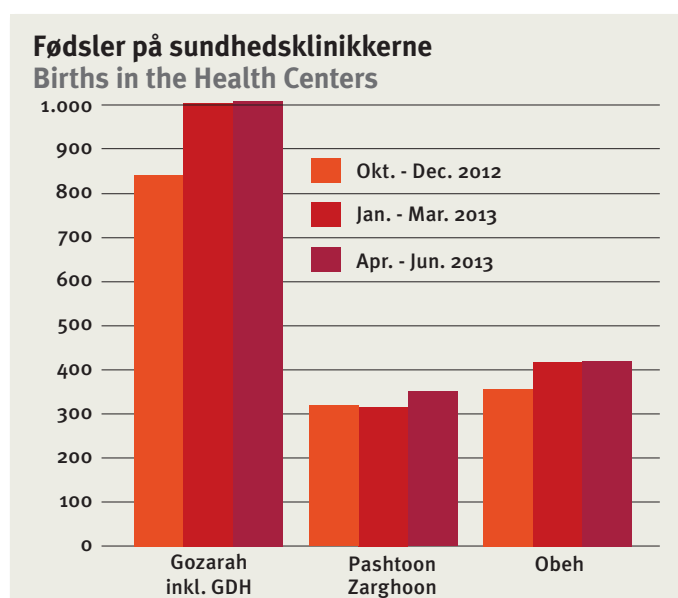
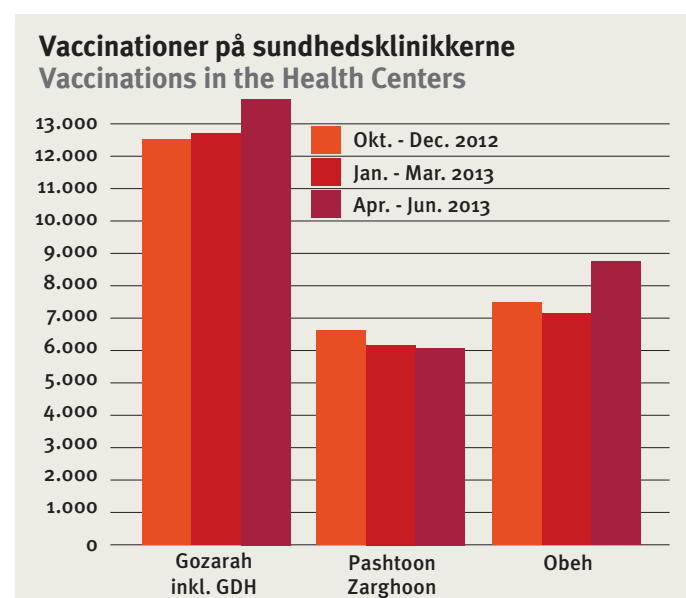
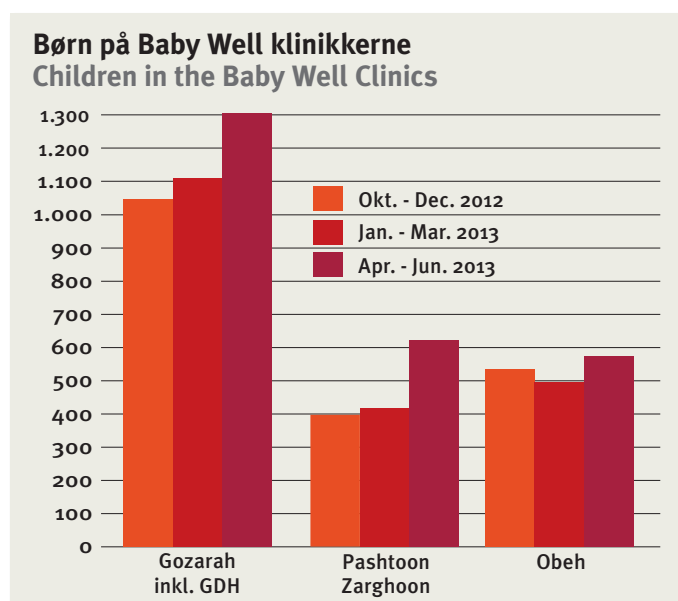
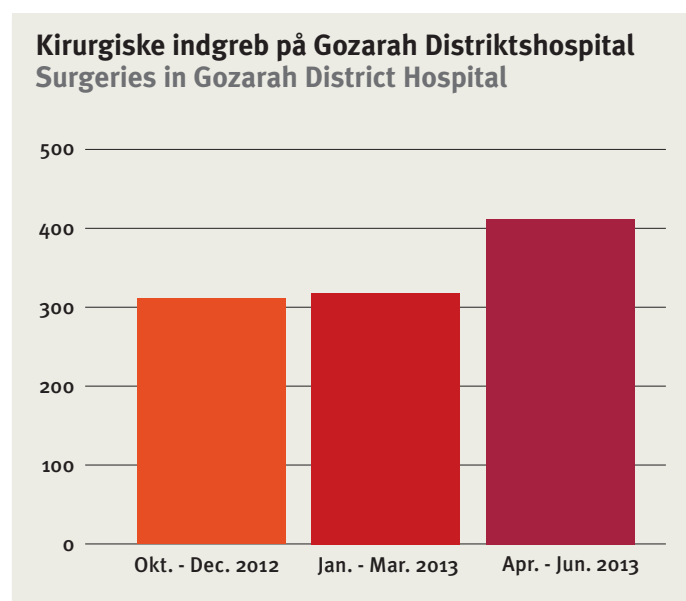
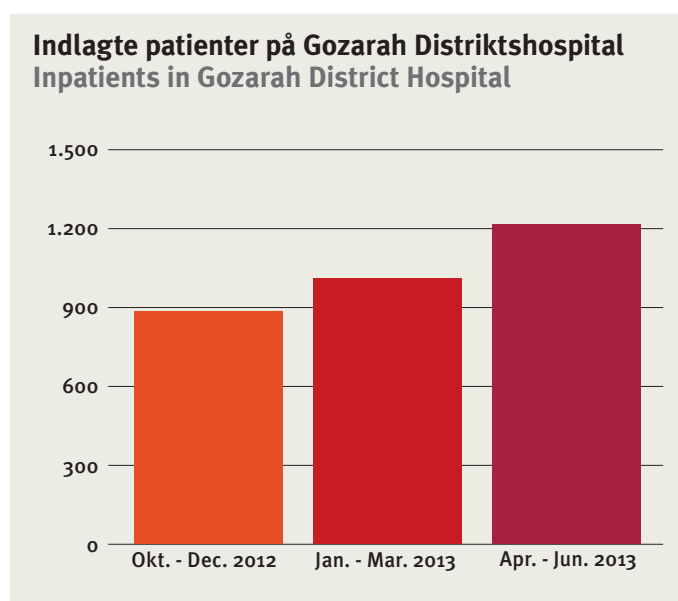
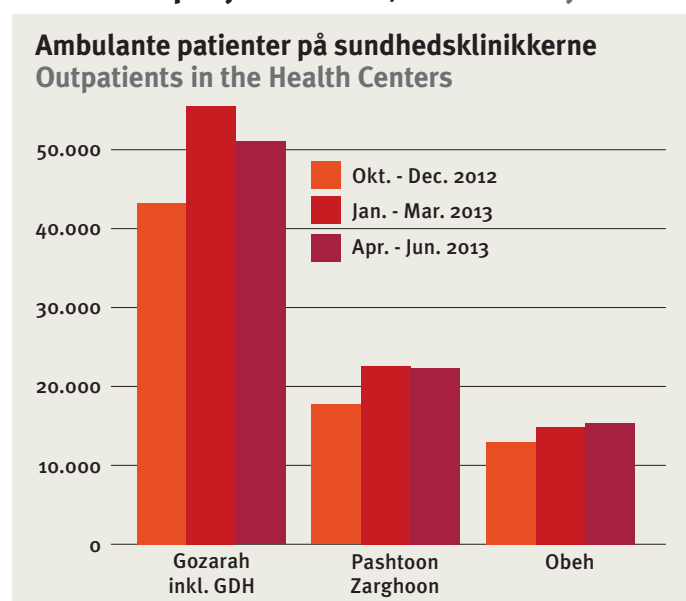
Emergency Situations and -Preparedness

Chief surgeon at Hillerød Hospital, Jens Bruun, went to Herat in December 2012 to develop and implement emergency preparedness at the Gozarah District Hospital. During the winter of 2012, Jens Bruun finalized a plan which contains suggestions for changes and improvements. Jens Bruun points out that the employees are very competent and keen to educate themselves in dealing with trauma and emergency preparedness. The background for this was the bomb explosion in April 2012 a couple of kilometers from DAC's district hospital. The explosion put DAC's employees on a difficult mission of treating the large amount of wounded people. Earlier, we have informed about head nurse Elin Petersen's effort in this incident. According to Jens Bruun, the curing rate of patients was high, which is impressive, especially once you take the hospital facilities and the acute situation into consideration. A plan has now been devised in case of new and serious situations.

Uncovering future opportunities

In relation to uncovering the future project funding opportunities, Dr. Ahmad Zia Shams has been involved in the formulation of a fund request for the Afghan Ministry of Public Health. The process is en route in Herat as well as in Copenhagen, where a mapping of supplemental financing opportunities is in the making. DAC has received acknowledging response from the Afghan authorities, who esteem DAC as a central organization for Herat. Thus, we are optimistic about future funding opportunities.

Sundhedsprojektet i tal/Health Project in Numbers

Sy- og broderiprojektet: Nål og tråd styrker kvindernes økonomi

Sewing- and embroidery project: Thread and needle support the women financially

”
Vi er meget glade for at vide, at næsten alle bruger deres sykundskaber og tjener penge på deres arbejde.

”
We are very happy to know that almost everyone is using the tailoring skills and is earning money.

DAC's sy- og broderiprojekt, som startede i 2007, har til formål at give mindrebemidlede, unge afghanske kvinder muligheden for at bidrage til familiens økonomi ved at lære at sy og brodere. Foruden den daglige sy- og broderiundervisning, får de unge kvinder også undervisning i sundhed og hygiejne. I 2012 besøgte projektdirektør, Sumitra Mukherjee, 31 af de uddannede kvinder, hvorom hun blandt andet sagde: ”Vi er meget glade for at vide, at næsten alle bruger deres sykundskaber og tjener penge på deres arbejde”.

En glædelig nyhed i år er, at det succesfulde sy- og broderiprojekt nu også er opstartet i Obeh-distriktet. Ekstrabidrag fra medlemmer i forbindelse med kontingentindbetaling har gjort det økonomisk muligt at udvide projektet, så kvinder i Obeh nu også kan modtage den gavnlige undervisning i syning, broderi og hygiejne. Det nye projekt blev indviet ved en lille ceremoni den 27. marts, og seks kvinder fra Obeh er startet på kurset, som dagligt koordineres og superviseres af DAC's tolk og medhjælper Mr. Salehi og administrativ medarbejder i Obeh Mr. Naqibullah.

Hvis du fortsat vil støtte sy- og broderiprojektet, kan du indbetale et valgfrit beløb til konto: 5400 1787131, Sydbank. Pengene vil gå til materialer, lærerløn samt opstart af et nyt fire-måneders sykursus i forlængelse af det nuværende. Vi siger på forhånd mange tak for din støtte.

En anden nyhed i forbindelse med sy- og broderiprojektet er, at der i år har været salg af pudebetræk, som annonceret på hjemmesiden. Ved køb af de håndlavede pudebetræk lavet af kvinderne på kurset, har man kunne støtte kvindernes indtægt direkte. Dette er foreløbigt blevet til 1500 kroner, som er blevet uddelt til de kvindelige kursister. Kvinderne har haft stor gavn af salget, så derfor fortsætter vi med at sælge pudebetræk lavet af de nye kursister i både Gozarah og Obeh.

Kig forbi www.afghan.dk/stot-dac/kob for mere information.

*Det nyopstartede sy- og broderikursus i Obeh er blevet til på baggrund af DAC's medlemmers ekstrabidrag.
The new sewing- and embroidery course in Obeh is made possible due to extraordinary contributions from DAC's members.*

DAC's sewing- and embroidery project, which was started in 2007, has the purpose of providing young Afghan women with limited means the opportunity to contribute to the family's income by learning how to sew and embroider. Besides the daily sewing-lessons, the young women also receive lessons on health and hygiene. In 2012, our project director, Sumitra Mukherjee, visited 31 of the women who had graduated, and stated the following: "We are very happy to know that almost everyone is using the tailoring skills and is earning money".

We are pleased to announce that our successful sewing- and embroidery project has now started up in the Obeh district as well.

Extraordinary contributions from the members have made it possible to expand the project and thus, women in Obeh now have the opportunity to receive the useful education in sewing, embroidery and hygiene. The new project was launched with a small ceremony on the 27th of March, and a total of six women from Obeh attend the course, which is coordinated and supervised by DAC's interpreter and assistant, Mr. Salehi, as well as our administrative employee in Obeh, Mr. Naqibullah.

If you wish to support the sewing- and embroidery project, please transfer any amount to the following account: 5400 1787131, Sydbank. The money will be used for materials, teacher's pay as well as the start-up of a new four-months sewing course in prolongation of the current. We would like to thank you for your contribution in advance.

In addition to the sewing- and embroidery project, we have begun selling pillowcases as announced on DAC's website. By buying the pillowcases, produced by the women participating in the project, you support their income directly. Until now, this has brought in 1500 DKK which has been distributed between the course participants in both Gozarah and Obeh.

For more information on how to buy the pillowcases, please visit www.afghan.dk/stot-dac/kob.

Projektkoordinatoren rapporterer:

Mit første møde med Afghanistan

Den 1. november 2012 startede jeg som projektkoordinator i DAC - min drømmestilling. Jeg har tidligere været engageret i udviklingsarbejde i International Medical Cooperation Committee (IMCC), Ungdommens Røde Kors og Red Barnet – ligesom jeg i længere perioder har været udsendt til Ghana og Etiopien. Som kandidat i folkesundhedsvidenskab har jeg beskæftiget mig meget med sundhedssektoren og har stor interesse i adgang til sundhed i udviklingslande. At jeg har skrevet speciale inden for mødre dødelighed og inddragelse af landsbysundhedsarbejdere og traditionelle fødselshjælpere har følgelig skærpet min interesse for obstetrik og mor-barn-sundhed.

Efter at have været ansat i DAC i et halvt års tid fik jeg endelig mulighed for at komme til Afghanistan. I Kabul blev jeg hentet af DAC's projektdirektør Sumitra. Vi havde arrangeret en del møder i Kabul med henblik på at sikre forlængelse af sundhedsprojektet. Vi fik derfor både besøgt det afghanske sundhedsministerium og den danske ambassade. Jeg var utryk i Kabul. Stemningen var anspændt, og der var sikkerhedsvagter på hvert gadehjørne. Med pigtråd og militærkøretøjer i gadebilledet blev krigens virkelighed meget synlig. Jeg sov heller ikke godt om natten og var klar til at springe ud af sengen i tilfælde af de forkerte lyde eller lugte.

Det var derfor med lettet hjerte, at vi efter tre dage fløj til Herat. Fuld af nysgerrighed og med åbent sind bevægede jeg mig ud af Herats lufthavn og spejdede efter DAC's bil. Herfra kørte vi gennem Gozarah-distriktet, ind gennem Herats eventyrlige gader og ned af en lille vej til DAC's compound.

Her blev jeg modtaget af varme, smilende øjne. Hele administrationen var samlet, og alle præsenterede sig selv og deres arbejdsområde. Det var dejligt at få sat ansigter på de medarbejdere, jeg så længe havde arbejdet med på afstand.

Jeg blev først vist rundt på distriktshospitalet. Jeg blev blæst væk af beundring og overraskelse over hvor stort og imponerende et projekt DAC har sat i værk. Der står jo faktisk et helt rigtigt hospital dér midt i Afghanistan! Jeg havde møde med fantastiske Dr. Sohail. Hans kropssprog, hans håndtryk, hans øjne og smil udtrykte på samme tid overskud, lederskab, professionalismisme og varme. Han viste rundt på hospitalet, forklarede epidemiologiske tendenser og lod mig hilse på medarbejdere og patienter. En planche viste, at på nuværende tidspunkt, var tilfælde af diarré støt stigende. Hvorfor? Jo sådan er det hvert år. Når varmen kommer følger maveproblemerne, som Dr. Sohail forklarede. Varme får bakterierne til at formere sig og det er sværere at holde både drikkevand og fødevarer kolde.

Næste dag havde jeg møde med direktørerne fra Pashtoon Zarghoon og Obeh. De gør et formidabelt arbejde derude. Jeg var ydmyg og lutter øre for at lære af deres erfaringer og kulturelle kompetencer. Et af de forhold, der gjorde meget indtryk på mig var DAC's klinik i Obeh. Her er der de seneste år kommet velud-

The Project Coordinator Reports:

Meeting Afghanistan for the First Time

I started working as DAC's Project Coordinator on the 1st of November, 2012 – my dream job. Earlier, I have been involved in development work through International Medical Cooperation Committee (IMCC), Red Cross Youth, and Save the Children, and I have been stationed in both Ghana and Ethiopia for extended periods of time. With a Master's degree in Public Health I have mainly been concerned with the health sector and I am particularly interested in how to secure access to health in developing countries. The fact that I wrote my thesis on maternal mortality rate and the implementation of community health workers and traditional midwives has of course sharpened my interest for obstetrics and maternal and child health issues.

Having been with DAC for about half a year, I was finally offered the chance to visit Afghanistan.

DAC's Project Director, Sumitra, picked me up at Kabul Airport. We had arranged a number of meetings in Kabul with the aim of securing a prolongation of the project until 2014. We visited both the Afghan Ministry of Public Health and the Danish Embassy. I did not feel secure in Kabul. The mood was very tense and there were security guards on each street corner. The barb wire and the military vehicles made the reality of war very visible. I did not sleep well, and I was ready to jump out of bed in case any weird noise or smell would occur.

For this reason, it was with a relieved heart I headed for Herat. Full of curiosity and with an open mind I left Herat airport and looked for DAC's car. From the airport, we drove through the Gozarah District, through the marvelous streets of Herat and down a small trail to DAC's compound.

Upon arrival I was greeted with warm, smiling eyes. The administrative staff was gathered and everybody introduced themselves and their area of responsibility. It was great to be able to see the faces of the people I had been emailing for so long.

In the afternoon I saw the Gozarah District Hospital. I was blown away with admiration and surprised of how big, beautiful and impressive a project DAC has initiated. There is a real, working hospital right there in the middle of Afghanistan! I had a meeting with the legendary Dr. Sohail. His body language, his hand shake, eyes and smile signaled composure, leadership, professionalism and warmth. He showed me the hospital, explained some of the epidemiological tendencies and introduced me to staff and patients alike. One poster showed that currently, diarrhea was on the rise. How come? Apparently, it is the same situation every year. When the heat period starts, the stomach trouble follows, as Dr. Sohail explained. Heat makes the bacteria multiply and it is more difficult to keep both drinking water and food cold.

The very next day I had a meeting with the directors from Pashtoon Zargoon and Obeh. They are doing a great job out there and I was very keen to learn from their experiences and cultural understanding. One of the things that made a lasting impression was the DAC

Der står jo faktisk et helt rigtigt hospital dér midt i Afghanistan!

There is a real, working hospital right there in the middle of Afghanistan!

I juni rejste DAC's nye projektkoordinator Mette Vestergaard til Afghanistan for første gang. In June 2012, DAC's new Project Coordinator Mette Vestergaard, went to Afghanistan for the first time.

styrede operationsstuer og dygtige kirurger til, som gør det muligt at håndtere bl.a. blindtarmsbetændelse, brok, kejsersnit og problematiske fødsler på stedet. Det stigende antal af kirurgiske indgreb gør, at de har et stort behov for en blodbank på klinikken. Der er masser, der gerne vil give blod – men de mangler et køleskab. Et køleskab? Kan det virkelig være så enkelt? Svaret er ja. Nogle gange er det få, simple ting, der kan redde liv.

Jeg mødte mange mennesker på mit besøg i Herat. Heriblandt distriktssundhedsdirektøren Dr. Rasheed, der begejstret for DAC's arbejde håbede, at vi ville oprette en lokal NGO til at overtage projektet. Derudover var det meget givende for mig at hilse på administrationen i DAC's hovedkontor. Hamedi, Wakil, Lutfudin, Sumitra og jeg havde mange lange snakke og diskussioner om DAC, fremtiden, økonomien og projektplanlægningen. Hos DAC's projektadministration bliver man mødt med mange udfordringer, når et sundhedsprojekt skal gennemføres i Afghanistan. Én af udfordringerne er kønsproblematikken. Det er faktisk ikke så svært at finde veluddannede kvinder, men i Afghanistans eksisterende Maharam-system er det en kæmpe udfordring. Kvinder skal altid være ifølge med deres Maharam. Det kan være deres mand eller et andet voksent familiemedlem. Det betyder, at vi ikke kan ansætte en kvinde medmindre, at vi også ansætter hendes mand, så han kan følge hende – dét uanset om vi har en passende stilling til ham eller ej. Sådan er systemet imidlertid – og det er en måde hvorpå DAC kan få kvinder ind på arbejdsmarkedet. Det tilstræbes selvfølgelig at finde en løsning, således at kvindernes Maharam også kan bidrage til projektet.

Herat er en fantastisk by. Selvom besættelse og krig har sat sine spor i både byen og afghanernes øjne har Herat bevaret sin charme og varme. Jeg vil glæde mig til at komme tilbage dertil på trods af 39 graders varme og den eftersiggende dertilhørende risiko for mavetilfælde.

clinic in Obeh. During the last few years, the clinic has established well-equipped operating rooms and attracted skilled surgeons, which have made it possible to deal with e.g. appendicitis, hernia, caesarean sections and difficult deliveries. The rising number of surgical operations has created a need for a blood bank at the clinic. Lots of people want to volunteer as donors – but they need a refrigerator. A refrigerator? Is it really that simple? The answer is yes. Most often, it is the simple things that save lives.

I got to meet a lot of people on my visit to Herat, including the District Health Director, Dr. Rasheed, who was excited by DAC's work and hoped we would start up a local NGO to overtake the project. Furthermore, it was absolutely great to meet the administrative staff of the DAC headquarter. Hamedi, Wakil, Lutfudin, Sumitra and I had many long discussions on DAC, the future, the economy, and the planning of the projects. DAC's project administration deals with many challenges when implementing a health project in Afghanistan. Some of the biggest issues are gender-related. Finding educated female candidates is actually not the hard part; rather it is Afghanistan's existing Maharam system that makes it a challenge. Women must be accompanied by their Maharam – this might be their husband or any adult, male family member – at all times. This means that whenever DAC hires a woman we are obliged to hire her husband so he can escort her – regardless of whether we have a job for him or not. This is how the system works, and it is also a way for DAC to attract women into the work force. Of course, we aim at finding a solution where the women's Maharam will also be able to contribute to the project.

Herat is an amazing city. Even though occupation and war has left its imprint on both the city and the Afghans, Herat has managed to preserve its charm and warmth. I am looking forward to returning there – in spite of the 39 degrees of heat and the claimed associated risk of stomach trouble.

En kvindelig studerende fortæller: Vi samles på kollegiet for at lære

DAC har i otte år drevet kvindekollegiet i udkanten af Herat, med det formål at give unge kvinder gode og sikre uddannelsesforhold. Kollegiet er et populært sted og der er lang venteliste. Projektkoordinatoren Mette Vestergaard besøgte kollegiet i juni 2013, og fik i den forbindelse lejlighed til at snakke med en ung studerende om dagligdagen på kollegiet og livet i Herat.

Jeg har lavet en aftale med forstanderinden om, at jeg vil komme og interviewe en af pigerne, der bor på kollegiet. Jeg synes, jeg må have noget med til hende, jeg skal interviewe. I Danmark vil man måske have noget chokolade med til kaffen eller en lille jordbærkage fra bageren. Men hvad skal jeg tage med til pigerne? I tasken har jeg dansk slik og vi stopper i en kiosk, hvor jeg køber nogle kolde fantaer og colaer. Vi ankommer til porten, der af sikkerhedshensyn er låst. Vagten genkender dog hurtigt DAC's bil og lukker os ind. Da jeg kommer ind på kollegiet ligger der cirka ti par sko uden for hvert værelse. Det er pigesko – nogle med en lille hæl. Der er en summen af pigestemmer, støv i luften og på væggene hænger ældre, indrammede danske plakater – et bevis på, at dette er et danskstøttet projekt.

Forstanderinden har glemt aftalen – eller også er der sket en misforståelse. Vi taler gennem tolk, så misforståelser opstår ofte. "Men pigerne er her jo", pointerer hun. "Du kan bare hive fat i en af dem". Jeg går lidt forsigtigt ned af gangen og genkender heldigvis en pige, der dagen forinden har vist mig rundt på kollegiet. Hun taler glimrende engelsk, og jeg spørger om hun vil være med til et lille interview. Det vil hun gerne. Hun er fra Ghor-provinsen og er 19 år gammel:

"Jeg læser på det juridiske fakultet og læser islamisk lov med fokus på Sharia-lovgivningen. Min familie bor stadig i Ghor. Mine forældre arbejder for en international NGO i Ghor, og min søster er konsulent for det offentlige. Min lillesøster bor også her på kollegiet. Hun læser sprog."

Hvorfor har du valgt at studere jura?

"Mit folk i Ghor-provinsen har brug for hjælp. Vores kvinder har brug for hjælp, særligt når det kommer til loven og menneskerettigheder. Så jeg vil studere Sharia-lovgivningen grundigt og derefter vende tilbage til provinsen og hjælpe vores kvinder juridisk."

Fortæl mig om en dag i dit liv...

"Normalt står jeg op ved 4-5 tiden. Jeg læser altid i mine studieboøger om morgenen. Vi dyrker sport om morgenen. Vi snyder sammen – det er hårdt og sjovt. Klokker 7 spiser vi morgenmad - hvidt brød og te. Derefter tager jeg på fakultetet fra 8-12 og er tilbage på kollegiet klokken 13 til frokost. Ved 15-tiden studerer jeg igen indtil kl.20, hvor jeg ofte ser noget fjernsyn. Vi har et fællesrum, hvor alle piger fra kollegiet kan samles og se tv. Vi ser mest nyheder, men ellers kan jeg bedst lide at se politiske programmer. Vi får selvfølgelig også noget aftensmad omkring klokken

Female Student Tells her Story: We Come Together at the Dormitory to Learn

For eight years, DAC has run the female dormitory in Herat, with the aim of securing young, female students secure accommodations while studying. The dormitory is popular, and thus has a long waiting list. Project Coordinator Mette Vestergaard visited the dormitory in June 2013, and got the chance to interview one of the young, female students about the everyday life at the dormitory and in Herat.

I have made arrangements with the headmistress concerning an interview with one of the girls living at DAC's dormitory. I feel the need to bring something for the girl I am interviewing. In Denmark, I would bring some chocolate or a small cake. But what should I bring for the girls?

In my bag I have some Danish candy, and we also make a short stop at a kiosk where I am buying a Cola and a Fanta. Shortly hereafter, we arrive at the gate, which is locked for security reasons. The guard quickly recognizes DAC's car and lets us through. As I arrive at the dormitory, I immediately notice the ten pair of shoes outside each room. They are girls' shoes – some with a little heel. There is a buzz of female voices, the air is dusty, and the walls are covered in old, framed Danish posters – evidence that this is a project funded by Denmark.

The headmistress seems to have forgotten our arrangement – or there has been some kind of misunderstanding. We communicate through an interpreter and misunderstandings occur frequently. "But the girls are all here", she says. "You can just tap somebody's shoulder." I walk down the hall, slightly cautious, and quickly recognize the girl who gave me a guided tour of the dormitory yesterday. She speaks excellent English, and I ask her if she would like to do a little interview. She replies yes. She is from the Ghor province, and is 19 years old.

"I study at the Faculty of Law and specialize in Islamic law, or Sharia. My family lives in Ghor. My parents work for an international NGO in Ghor, and my sister is a public sector consultant. My little sister also lives at the dormitory. She studies language.

Why did you choose to study law?

"My people in the Ghor province need help. Our women need help, especially as regards legal issues and human rights. That is why I wish to study the sharia law in detail and then return to my province and assist the women in legal matters."

Walk me through a day in your life...

"Normally I get up around 4 or 5 am. I always study in the morning. We do sports in the morning. We skip rope – it's challenging and fun. At 7 am we have breakfast - white bread and tea. After that I leave for the faculty. I stay there from 8 am until noon, and return to the dormitory at 1 pm for lunch. After that I study again from 3 pm until 8 pm, and then I watch some tv. We have a common room where all the girls gather and watch TV. Usually we watch the news, but other than that, I like to watch pro-

”
Vi er meget glade for kollegiet, for tænk hvis det ikke var her. Så ville jeg ikke have mulighed for at studere.

”
We are very happy to be living at the dormitory. Imagine if it wasn't there. Then I wouldn't have the chance to study.

20. Efter aftensmad studerer jeg igen. Jeg kan godt lide at studere, så det er ikke så hårdt.”

Savner du aldrig din familie?

”I næste måned skal jeg hjem til min familie. Vi har en måneds ferie, så der vil jeg besøge dem. Jeg ser dem ca. hver fjerde måned, og jeg savner dem meget. Men det er ikke muligt at studere i Ghor, da der ikke er nogle videregående uddannelser. Derfor er jeg kommet til Herat. Jeg havde egentlig valgt at tage til Kabul, da jeg har noget familie i Kabul. Der kom jeg ikke ind. Men Herat er fin, selvom jeg kan føle mig lidt ensom.”

Hvordan synes du det er at bo på kollegiet?

”Kollegiet er godt, men som du kan se, bor vi meget tæt. Vi bor tre mennesker i dette lille rum. Så det er ikke muligt at studere på vores værelser. Samtidig er forplejningen meget sparet. Vi får ofte ris, bønner og kartofler med mange kulhydrater. Men vi savner nogle grøntsager, der kan give os energi til at studere bedre. Vi har heller ikke et køleskab og kan således ikke få koldt vand. Det er hårdt her i varmen. Vi kunne også godt bruge internet. Selvom der er internetcafeer i Herat kun for kvinder, så har vi et problem i forhold til sikkerheden. Der er instanser i Herat, der ikke mener, at piger fra andre provinser skal komme til Herat. Selvom det er godt at bo på kollegiet, så tager det 25 minutter at komme ind til fakultetet. Hvis vi skal på internetcafé må vi tage en rick-shaw – og det er ikke sikkert. Vi er særligt bange for selvmordsbomber. Det er kun en måned siden, at der var en selvmordsbombe uden for kollegiet. Som du nok ved, er Talibanerne ikke glade for, at kvinder får viden. Jeg frygter Talibanerne.

Men vi er meget glade for kollegiet, for tænk hvis det ikke var her. Så ville jeg ikke have mulighed for at studere. Det er sjovt og spændende at møde piger fra så mange forskellige provinser i Afghanistan. Vi samles på kollegiet for at lære. Vi lærer mange forskellige mennesker at kende.”

grams about politics. Of course, we also have some dinner around 8 pm. After dinner I usually study some more. I like to study, so it's not that hard.”

Do you ever miss your family?

”Next month I'm going home to visit my family. I have a month off so I want to go see them. I see them every four months and I miss them a lot. But it is not possible to study in Ghor, as there are no options for advanced education. That is why I have come to Herat. Originally, I wanted to go to Kabul, since I have family there. However, I didn't get accepted. But Herat is fine, even though I feel lonely sometimes.”

How do you like living at the dormitory?

”The dormitory is great, but as you can see, it is a bit small. We live three people in this little room. That is why it is not possible to study in our rooms. On top of that, the food is quite scarce. We often eat rice, beans, and potatoes with a lot of carbs. But we need some vegetables to provide us with energy for studying more and better. We do not have a refrigerator, so we can't have cold water. That is tough in this heat.

We could use some internet. Even though there are internet cafés in Herat for women, there is a security problem. There are people and institutions in Herat who do not believe that girls from other provinces should come to Herat. Even though I am happy living at the dormitory, it takes 25 minutes to get to the faculty. If we want to go to an internet café, we need to take a rick shaw – and it is not safe. We are especially afraid of suicide bombs. A month ago there was a suicide bomb outside the dormitory. As you probably know, the Taliban is not happy about women receiving education. I fear the Taliban.”

But we are very happy to be living at the dormitory. Imagine if it wasn't there. Then I wouldn't have the chance to study. It is fun and exciting to meet girls from many different provinces of Afghanistan.

*Flere end 115 kvinder - nogle med børn - bor på kollegiet, mens de studerer.
More than 115 women - some with their children - stay at the dormitory while studying.*

**”
Afghanerne vil ikke have Taliban tilbage – kvinderne vil ikke tillade det.**

**”
The Afghan people do not want the Taliban back – the women will not allow it.**

Fortæl mig lidt om dine drømme og håb for fremtiden...

”Jeg vil tilbage til min provins Ghor og arbejde som advokat. Herefter vil jeg meget gerne undervise andre som mig. Efter nogle år, når jeg har sparet penge op, vil jeg tage en doktorgrad. Den vil jeg rigtig gerne tage i udlandet enten i Tyrkiet eller Washington. Så vil jeg komme tilbage og tjene mit folk.

Jeg ved ikke endnu hvad mine planer er; om jeg skal giftes eller ej. Når jeg har færdiggjort mine studier vil jeg nok finde en mand. Så kan vi blive forlovede. Jeg vil kun forloves, for hvis vi bliver gift, vil min mand nok ikke tillade, at jeg tager til udlandet og får min doktorgrad. Vi kan blive gift, når jeg kommer hjem, og derefter vil jeg meget gerne have to børn.

Nogle gange, når jeg tænker på tiden efter 2014, når alle lande trækker sig ud af Afghanistan, bliver jeg bange. Jeg bliver bange for, om Talibanerne vil komme tilbage og ændre alting. Men jeg er glad. Jeg er optimist omkring Afghanistans fremtid. Vi er en veluddannet befolkning nu, og jeg tror, at afghanerne er kloge nok til at tage hånd om vores land efter valget i april 2014. Afghanerne vil ikke have Taliban tilbage – kvinderne vil ikke tillade det.”

Efter interviewet har hun ikke rørt sin sodavand. To sodavand er pænt stillet under sengen som en luksusvare, der nok skal deles med veninderne senere. Hun spørger ind til mig og hvem jeg er. Da jeg forklarer, at jeg er gift og har en lille datter, spørger hun undrende, hvem der tager sig af mit barn, mens jeg er i Afghanistan. Jeg forklarer, at hun går i vuggestue, men ellers så tager min mand sig af hende. Hun griner til sin søster, der også er i rummet. De siger noget på Dari, som jeg ikke forstår, og ryster lidt på hovedet. Om det er mig de ryster på hovedet af, som har ladet mit barn blive hjemme hos dets far, eller om det er forskelligheden mellem de to kulturer, ved jeg ikke. Hun slutter dog med at sige: ”Det ville en afghansk mand aldrig tillade. Men jeg ville heller aldrig overlade mit barn til en mand”.

We come together at the dormitory to learn. We get to know a lot of different people.”

Tell me a bit about your dreams and hope for the future...

”I want to go back to Ghor and work as a lawyer. After that, I want to teach others in the same situation as me. After a few years, when I have saved up some money, I want to take my doctorate degree. I would like to take that abroad, either in Turkey or in Washington. After that I will come back and serve my people.

I don't know what my plans are yet; whether I want to get married or not. When I have finished my studies, I probably would want to find a husband. Then we can get engaged. I don't want to get married, because then my husband would probably not allow me to go abroad and take my doctorate degree. We can get married when I get back, and then I would very much like to have two children.

Sometimes when I think about Afghanistan after 2014, when all the countries are going to withdraw, I get scared. I get scared that the Taliban is going to come back and change everything. However, I am happy, and I am optimistic about Afghanistan's future. We have a well educated population now, and I believe the Afghan people are well equipped to take care of the country after the election in 2014. The Afghan people do not want the Taliban back – the women will not allow it.”

After the interview, she has not even touched her soda. Two sodas are put away neatly under the bed as a luxury good – probably to be shared with her friends later. She asks me about my life. When I tell her I am married and that I have a little daughter, she asks, wondering, who is taking care of my child while I am in Afghanistan. I explain that she is in daycare, and besides that, my husband takes care of her. She laughs to her sister who is also present. They say something in Dari, which I do not understand and shake their heads a little. Whether they are shaking their heads at me – the mother who has left her child at home with her father – or the cultural differences, I do not know. She ends the conversation by saying: “An Afghan man would never allow that. Then again, I wouldn't trust my child with a man.”

*Også kvinder
med børn er
velkomne
på kollegiet.
Women with
children are
also welcome at
the dormitory.*

Samarbejdspartnere og donationer

Gode samarbejdsrelationer er vigtige for DAC's positive resultater i Herat. I det seneste år har DAC samarbejdet med World Health Organization (WHO), World Food Programme (WFP), The United Nations Children's Fund (UNICEF), Handicap International (HI), International Association of Mental Illness (IAM) og det italienske Provincial Reconstruction Team (PRT).

- WHO støtter DAC med medicin til behandling af tuberkulose samt med vaccinationer.

- WFP har leveret ernæringsrige madportioner til underernærede børn (Ready to Use Supplementary Food (RUSF)), vitaminer til børn mellem 6-59 måneder samt mad og vitaminer til gravide og amende kvinder.

- I samarbejde med UNICEF og WFP kører DAC ernæringsprogrammet Community-based Management of Acute Malnutrition (CMAM) der har til formål at monitorere og behandle tilfælde af underernæring hos småbørn.

- Handicap International (HI) samarbejder med DAC ved at tilbyde uddannelsesforløb for fysioterapeuter samt ved at stille nødvendigt udstyr til rådighed for fysioterapiafdelingerne.

Uddeling af fødevarer fra World Food Programme. Distribution from World Food Programme.

Partners and Contributions

Solid cooperative relationships are important to DAC's positive results in Herat. During the last year DAC has cooperated with the World Health Organization (WHO), World Food Programme (WFP), The United Nations Children's Fund (UNICEF), Handicap International (HI), the Italian Provincial Reconstruction Team (PRT) as well as International Association of Mental Illness (IAM)

- WHO supports DAC with medication for treating tuberculosis as well as vaccinations

- WFP has delivered nutritious portions of food, RUSF (Ready to Use Supplementary Food) for undernourished children, vitamins for children aged 6-59 months, as well as food and vitamins for pregnant and breastfeeding women

- DAC runs the nutrition program Community-based Management of Acute Malnutrition (CMAM) in collaboration with UNICEF and WFP with the aim of monitoring and treating cases of undernourishment with small children

- Handicap International (HI) collaborates with DAC by offering educational courses for physiotherapists and providing the physiotherapist clinics with equipment

• Det italienske Provincial Reconstruction Team har besluttet, at deres indsamling i år vil gå til DAC's sundhedsprojekt

• International Association of Mental Illness har siden 2006 arbejdet med kapacitetsudvikling i forhold til DAC's projekt for psykiske lidelser. IAM bidrager med uddannelse og efteruddannelse til DAC Herat's personale.

Donationer

Endnu en gang har DAC haft mulighed for at sende donationer fra private danskere, virksomheder, foreninger og sygehuse til vores sociale og sundhedsfaglige projekter i Herat. DAC har sendt én stor 40" container afsted det seneste år med støtte fra puljen "Genbrug til Syd".

Containeren blev sejlet ud fra København i november 2012, og ankom til Herat den 13. april 2013. Opbevaring, pakning og shipping blev igen i år udført af MultiCenter Syd, Bendix Transport, samt mange engagerede medhjælpere fra Nykøbing Falster der generelt yder en stor indsats i forhold til opbevaring, pakning og shipping af vores containere. Indholdet i containeren bestod af en del tøj, sko og legetøj som blandt andet er givet til gadebørn, børn fra IDP-lejr, skolebørn og børn på DAC's Baby Well klinikker. Herudover indeholdt containeren en del hospitalssenge og sengeborde samt en masse anvendelig medicin og hånddesinficerende væske. Dette er blevet fordelt ud til DAC's sundhedsfaciliteter i Gozarah, Obeh og Pashtoon Zarghoon. Indholdet var blandt andet doneret af Afghan Youth Association Denmark (AYAD), som i vinteren 2013 igangsatte en stor tøjindsamling, samt DAC-medlem Bodil Lund som har stået for koordineringen af de medicinske donationer. I forbindelse med finansiering af vores containerforsendelse, som har været bevilget af "Genbrug til Syd", ved vi på nuværende tidspunkt desværre ikke, om vi får bevilling til at sende en ny container afsted. Det skyldes, at administrationen af puljen "Genbrug til Syd" er overgået til en ny administrator (Dansk Missionsråd), og at puljen derudover bliver formindsket betydeligt. Vi håber på, at vi fortsat kan få støtte. Dog har vi midlertidigt stoppet indsamlingen af donationer, indtil vi ved mere. Vi sørger for at give nærmere information om bevillingen, så snart der er nyt. Vi har igen i år søgt Kulturministeriets Tips og Lottomidler med det formål at skaffe penge til renovation og forbedringer af kvindekollegiet. DAC skylder alle donorer en varm tak. Alle materielle donationer bidrager positivt til den fortsatte udvikling af DAC's sociale og sundhedsfaglige projekter og er særdeles anvendelige for den enkelte afghaner.

Vi henviser til www.afghan.dk/stot-dac, hvor der findes information om bidrag og donationer for eventuelt interesserede.

• The Italian Provincial Reconstruction Team has decided that the money from their yearly fundraiser will be transferred to DAC's health project.

• Since 2006 International Association of Mental Illness has been working on capacity building regarding DAC's mental health program. IAM provides training and refresher training for DAC Herat's staff.

Donations

Once more, DAC has had the opportunity to ship donations from privates, companies, associations and hospitals to our social- and health projects in Herat. DAC has shipped one large 40" container this year with the support from the yearly "Recycling for the South's" fund.

The container was shipped from Copenhagen in November 2012 and arrived in Herat on the 13th of April, 2013. Storage, packing and shipping was once again carried out by Multicenter Syd, Bendix Transport, as well as a number of volunteers from the city of Nykøbing Falster who did a tremendous job in storing, packing and shipping our containers. The content of the container consisted mainly of clothes, shoes, and toys which were handed out to street children, school children, children from IDP camp as well as children from DAC's Baby Well Clinics. In addition to this, the containers carried a number of hospital beds and nightstands, as well as useful medicine and disinfectants. This has been handed out to DAC's health facilities in Gozarah, Obeh and Pashtoon Zarghoon. The equipment was partially donated by the Afghan Youth Association Denmark (AYAD) who held a major campaign, collecting used clothes, in the winter of 2013, as well as by DAC member Bodil Lund, who coordinated the medical donations. In relation to the funding of our container shipment, which is usually provided by "Recycling for the South", at this moment, we do not know if we will receive the funds to be able to ship a new container. This is largely triggered by the fact that the administration of the funds from "Recycling for the South" has been overtaken by a new organization (Danish Mission Council), and subsequently, the fund pool has been reduced significantly. We hope to be able to receive continued funding. Yet, we have also chosen to pause the collection of donations temporarily until we know more. We will make sure to update you on the status of the fund request. This year, we have once again applied for the Ministry of Culture's National Lottery Fund with the purpose of raising money for renovation and improvements at the female dormitory. DAC owes a warm "thank you" to all donors. All material donations contribute to the continued development of DAC's social- and health projects and are tremendously useful to the Afghan population. Once again, a warm "thank you" must be given to the members who, with their economic contributions, made possible the expansion of the sewing- and embroidery project (as described on page xx).

Please visit www.afghan.dk/stot-dac, where information on contributions and donations are available.

DAC i medierne

Det er af høj prioritet for DAC at være fremtrædende i de danske medier, for at rette fokus mod udviklingsdebatten og det positive civile engagement i Afghanistan.

I løbet af året har DAC haft flere kronikker og debatindlæg i både Kristeligt Dagblad og Politiken. Bestyrelsesmedlem Andrea Rømer Lauritsen har blandt andet sat fokus på Afghanistans succeshistorier, med konkrete eksempler fra DAC's sundhedsprojekt.

Formand Viggo Fischer og projektkoordinator Mette Vestergaard har ligeledes sat fokus på de positive civile resultater. Med denne positive indgangsvinkel, forsøger DAC at skabe modvægt til det negative billede af Afghanistan, som danskerne ofte præsenteres for gennem medierne.

I forbindelse med det lægefaglige og administrative projekttilsyn i november 2012, blev Viggo Fischer interviewet til Hvidovre lokalavis, hvor han berettede om den positive udvikling for både sundhedsprojektet og Herat by. Læge og stedfortræder Toke Barfoed var efter projekttilsynet ligeledes fremtrædende både i Ugeskrift for Læger samt i Valby-bladet.

I maj fyldte Viggo Fischer 70, hvilket førte til omtale i både Berlingske Tidende og Politiken, som i anledningen af den runde dag portrætterede DAC's formand gennem 26 år. Henover sommeren blev DAC i øvrigt omtalt i P1-programserien "Silkevejen". Et program hvor tilrettelægger Jan Ewens rejser ad Silkevejen og blandt andet besøgte Herat og DAC's sundhedsprojekt.

I forhold til online medier er DAC naturligvis at finde på Facebook (www.facebook.com/dendanskeafghanistankomite) samt på hjemmesiden www.afghan.dk, hvor vi løbende opdaterer om sundhedsprojektet. Som noget nyt i år er formand Viggo Fischer blevet fast blogger på u-landsnyt.dk. Her deler han månedligt tanker og holdninger til dansk og international udviklingspolitik i blandt andet Afghanistan og andre skrøbelige stater.

Udover at være fremtrædende i medierne, forsøger DAC gennem fyraftensarrangementer og foredrag at sætte fokus på sundhedsprojektet og mere overordnet på Afghanistan efter tilbagetrækningen af de danske tropper. DAC afholder to fyraftensarrangementer i efteråret 2013 i Odense og Århus, hvor førende eksperter medvirker. Herudover har projektkoordinator Mette Vestergaard afholdt oplæg i netværket Sundhed og Udvikling.

Hvis du er interesseret i at få ansatte eller medlemmer af bestyrelsen til at holde oplæg om DAC og Afghanistan, eller har en god ide til en temaaften, hører vi gerne fra dig. På www.afghan.dk samt Facebook informerer vi løbende om relevante arrangementer.

DAC in the Media

It is of great importance for DAC to be present in the Danish media to bring development issues and the positive civil involvement in Afghanistan into focus.

The past year, DAC has had several features in the national Danish newspapers Kristeligt Dagblad and Politiken. Board member Andrea Rømer Lauritsen has for instance emphasized Afghanistan's successes with concrete examples from DAC's health project. Chairman Viggo Fischer and Project Coordinator Mette Vestergaard have likewise brought the positive civil results into focus. With this positive approach, DAC strives to counterbalance the negative image of Afghanistan often presented by the Danish media.

After the medical and administrative supervision in November 2012, Viggo Fischer was interviewed for the local newspaper of Hvidovre, where he emphasized the positive development of the health project as well as for Herat. Doctor and substitute for the board, Toke Barfoed, was equally visible in the media after the project supervision, including articles in "Ugeskrift for læger" and "Valby-bladet".

In May, Viggo Fischer celebrated his 70th birthday which led to press coverage in major Danish newspapers including Berlingske Tidende and Politiken, which portrayed DAC's chairman through 26 years. During the summer, DAC was also mentioned in a radio program series, "The Silk Route". In this program, the editor Jan Ewens travels via the Silk Route and visits Herat including DAC's health project.

DAC is well represented on online media, and you can find us via Facebook (www.facebook.com/dendanskeafghanistankomite) or via our website www.afghan.dk, where we continuously post updates on the health project. As a new initiative, Viggo Fischer has a blog on u-landsnyt.dk. Here, he shares his thoughts and opinions on Danish and international development politics in Afghanistan and other fragile states.

Besides being visible in the media, DAC attempts to draw attention to the health project and Afghanistan after the withdrawal of Danish troops through public lectures. This fall, DAC is hosting two afternoon-lectures in Odense and Århus where leading experts will participate. In addition to this, Project Coordinator Mette Vestergaard has held a presentation in the Danish network "Sundhed og Udvikling" (Health and Development).

If you are interested in having employees or members of the board to do a presentation of DAC and Afghanistan, or if you have an idea for a public lecture, do not hesitate to contact us. At www.afghan.dk and on Facebook we will continue to inform you about relevant events.

Fischer husker fremragende

70 I MORGEN. Viggo Fischer har nærmest papir på at være loyal. Anderledes kan det ikke tolkes, at han som konservativ ordfører under en afhøring i Tamilsagen sagde sætningen, »Det husker jeg ikke« eller »Det erindrings jeg ikke« 107 gange - til fordel for sin politiske foresatte, justitsminister Erik Ninn-Hansen (K).

I hvert fald loyal. Og siden, måske også før, har Fischer husket fremragende. Han pusler gerne om detaljer og ja, husker gerne dem, der huskes skal.

Til fiskersønnens venner hører absolut afghanerne, som han personligt oplevede i befrielseskampen mod den sovjetiske besættelse i 1980'erne, og som han siden har brugt en rum del af sit liv på at solidarisere sig med. I år er det faktisk 25 år siden, at Fischer blev valgt til formand for Den Danske Afghanistan Komité, DAC, og formand er han stadig.

I mellemtiden har DAC sammen med entusiastiske afghanere i Heratprovinsen opbygget en sundhedstjeneste, som i dag er model for resten af Afghanistan. Landsbyer i de fjerneste dale har fået deres egne klinikker, byer har fået små hospitaler, føde- og operationsstuer, og byen Herat har fået et moderne hospital, der be-

“**Men hvis Viggo Fischer er konservativ, betyder konservativ retskaffen**”

Afghanistans i alt to kollegier for unge kvinder, der har været oplade dem landsbyer for at... ER HAN EGTNLIG konservativ... i samfunds... år var formand... år...

Er Afghanistan ude af sind nu?

Det udelukkende negative billede af Afghanistan, som danskerne præsenteres for gennem medierne, er heldigvis ikke det eneste billede af Afghanistan. Der sker nemlig masser af gode ting i landet lige nu.

UDVIKLING

ANDREA RØMER, LEKTOR, CAND.MAG., BESTYRELSESMEDELEM I DEN DANSKE AFGHANISTAN KOMITÉ

AFGHANISTAN SKAL nu stå på egne ben, og vi har haft en forståelig diskussion i offentligheden om, hvorvidt vores deltagelse i krigen var ofrene værd.

Donorataler er indgået med den afghanske regering - hvad Danmark angår, har vi forpligtet os til en halv milliard i årlig støtte i årene fremover. Nu begynder diskussionen om, hvor disse mange skattekrone vil blive kanaliseret hen - set i lyset af den omfattende korruption (Politiken 11.8.).

Men udelukkende negative meldinger om situationen i Afghanistan kan meget vel skabe stor modstand mod fortsat støtte - hvilket ville være en katastrofe for landet - derfor dette indlæg!

Tegning: Anne-Marie Steen Petersen.

hende fordybe ge anatomi via stem...

NAVNE	BLOGS	KALENDER	STILLINGER	RADIO/TV	NGO'ER
U-landsnyt.dk					
AFRIKA	ASIEN	LATINAMERIKA	MELLEMØST	DANSK BISTAND	

Besværligt slutspil om Afghanistan

11:28 | 09.07.13

Afghanistan er i de kommende år den største enkeltmodtager af dansk udviklingsbistand. Derfor er den politiske udvikling i og omkring landet af største betydning for hjælpens virkning.

PRINTERVERNLIG VERSION

VIGGO FISCHER'S BLOG

LOG PÅ FOR AT KOMMENTERE

SEND

SHARE

Lige nu er det "forhandlingsfasen", der påkalder sig særlig opmærksomhed.

Ingen havde ventet, at det skulle blive let, men den smule optimisme, der for nogle uger siden blev skabt i forbindelse med de forventede forhandlinger i Doha, Qatar mellem repræsentanter fra Kabul, USA og Taliban, er igen forduftet.

Taliban benyttede situationen til et mediemæssigt fremstød, hvor deres nye kontor blev præsenteret som repræsentation for Det islamiske emirat i Afghanistan, den betegnelse bevægelsen benyttede i slutningen af 2009, da de havde magten over hovedparten af landet.

Formandens afsluttende ord: Et tilbageblik på et udbytterigt afghansk- dansk samarbejde

Efter 26 år som formand for DAC har jeg følt, at tiden er til, at der kommer nye, yngre kræfter på denne post. Jeg vil derfor benytte lejligheden til først og fremmest at takke de afghanske ansatte på hovedkontoret i Herat, på distriktssygehuset i Gozarah, på de store og små klinikker i de tre distrikter, i de mobile teams samt på kvindekollegiet.

Tak for Jeres store og energiske arbejde for at gøre den fælles indsats til en succes og til et forbillede for andre dele af Afghanistan. En særlig tak til projektdirektøren, til direktøren for Gozarah Distriktshospital og til direktøren for det regionale sundhedsministerium i Herat.

Der skal også lyde en stor tak for det udbytterige samarbejde med de afghanske myndigheder både i Herat og i Kabul. Heriblandt guvernøren i Herat, hvis opbakning til DAC's arbejde er af stor betydning, og sundhedsministeren, der har vist indsatsen personlig opmærksomhed ved blandt andet at besøge projektet.

Jeg vil også gerne sige tak for de positive relationer med shuraer og med mullaher i de forskellige områder, som har fremmet det lokale samarbejde.

Mange mål er nået i den seneste årrække, takket være det gode samarbejde. Dog venter der udfordringer forude.

Et fortsat godt afghansk-dansk samarbejde er vigtigt for at løse udfordringerne og nå de mål, som vi i fællesskab har sat os om forbedring af sundheden samt den frie og lige adgang til sundhed.

Jeg ønsker alle held og lykke med den fortsatte indsats.

Viggo Fischer,
Formand for
DAC 1987-2013

The concluding remark of the chairman: A rewarding Afghan- Danish cooperative relationship in retrospect

After 26 years as the chairman of DAC, I feel that there is a need for change at this position. I would like to use this opportunity to express my gratitude to the Afghan staff at the DAC headquarters in Herat, at the District Hospital in Gozarah, at the small and large clinics in the three districts, with the mobile teams, as well as at the female dormitory.

Thank you all for your extensive and energetic effort in ensuring the success of our common endeavor and making it a role model for other parts of Afghanistan.

A special thank you should be directed to the Project Director, the Director of the Gozarah District Hospital, and to the Director of the regional Ministry of Health in Herat and in Kabul. This includes the Governor of Herat, whose support of DAC's projects is of great importance, as well as the Minister of Health who has shown a personal interest in DAC by visiting the project.

I would also like to express my gratitude for the positive relations with shuras and mullahs in the different regions, who have promoted local cooperation. Many goals have been fulfilled during the last couple of years due to the good cooperative relationship.

Yet, challenges lie ahead. A continued Afghan-Danish cooperation is important in ensuring that we solve the challenges and fulfill our common

goals of improving health and ensuring free and equal access to health facilities.

I wish you all the best of luck with the work to come.

Viggo Fischer,
Chairman of DAC
1987-2013

که می‌کنم احساس من . دک دفتر ریسی حیث به کار 26 از بعد
فرست از می‌خواهم من . است ضرورت پست این در تقی‌ری یک
پرسونل تمام به را خویش سپاس‌گذاری کرده است فاده
و کوچک بزرگ های کلینک گذره شف‌اخ‌ان به دک مرکزی دفتر
از کنم تقدیم ان ایل لیله همچنان مایل های تیم ولسوالی سه
موفقیت سبب که فراوان کوشش و تلاش برای شما تمام
به دک های فعالیت شدن مدل نتیجه در و ما دفتر
تشکر یک . می‌کنم تشکر شد افغانستان تمام
هرات در دک دفتر ریسی برای دارم مخصوص سپاس‌گذاری
صحت حوزه ریسی گذره شف‌اخ‌ان ریسی (مورچی سو می‌تر)
مقامات شمول به کابل در عامه صحت وزارت و هرات در عامه
همچنان شدند دک پروژه و کمک تقویت سبب که هرات رهبری
را خود دل‌جسبی دک پروژه از بازدید با کا عامه صحت وزی
از را خویش سپاس‌گذاری که خرسندام خیلی من . دادن نشان
ها ولسوالی ساحات تمام مولویان و هاشورا مثبت رابطه
رسیدن به موفقیت سبب من خوب رابطه که کنم تقدیم
پیش مشکلات هنوز . است شده گذشت ه سال‌های در طول اهداف
که ام مطمئن دن‌مارک- افغان بین خوب رابطه با اما است ما رو
که خویش اصلی اهداف به و نموده راجل مشکلات می‌توانیم ما
مراکز تمام در مساوی و همچنانی مداوی ؛ صحت تقویت همان
باشیم افغان‌ها برای صحت
تان کارهای در موفقیت و خوشبختی آرزو شما برای من
می‌کنم
احترام با

Billedudsnit
fra et langt for-
mandskab
Selection of photos
from many years'
chairmanship

DAC's mål

DAC har eksisteret siden 1984 med målet "at yde aktiv humanitær hjælp til ofrene for krigshandlingerne i Afghanistan og til landets genopbygning".

DAC har fokus på:

- Sundhedsydelser og akut lægehjælp til omkring 500.000 civile afghanere i Afghanistans Herat-provins.
- Bæredygtig drift og udvikling af vores distrikthospital og 18 øvrige klinikker.
- Løbende uddannelse af vores knap 400 afghanske medarbejdere.
- Oplysende sundhedsarbejde for mødre, børn, landbefolkning og nomader.
- Sociale projekter for de mindst bemedlede afghanere.
- Drift af vores kvindekollegium for mere end 115 studerende.

DAC's mission

DAC was founded in 1984 with the mission "to give active, humanitarian aid to the victims of the act of war in Afghanistan and to the rebuilding of the country".

DAC focuses on:

- Health care programs and acute medical care for approx. 500,000 civil Afghans in Herat province of Afghanistan.
- Sustainable running and development of our district hospital and 18 additional clinics.
- Continuous training of our 400 Afghan employees.
- Instructive health care for mothers, children, the rural population and nomads.
- Social projects for Afghans of limited means.
- Running of our female dormitory for more than 115 students.

